

“UKRAINSKE SLOWO”
Ukrainian Word
Ukrainian Weekly News
Das Ukrainische Wort
Ukrainische Wochenzeitung
Authorised by PWDP /0235 SEC (G)
Adresse:
(21a) Blomberg (Lippe)
Neuerstrasse 50
Schlosssich 52. Tel. Blomberg (Lippe) 167
ПОСТОВИЙ ЧЕКОВИ КОНТО
«UKRAINSKE SLOWO» Blomberg, Postscheckamt Hannover 805-4

ВИХОДИТЬ
У КОЖНУ НЕДІЛЮ

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК АНГЛІЙСЬКОЇ ЗОНИ

Адреса Редакції і Адміністрації:

„UKRAINSKE SLOWO”
(21a) BLOMBERG (LIPPE) -- Neuerstrasse 50
Schlosssich 52 Tel. Blomberg (Lippe) 167

ПЕРЕДПЛАТА:

в Німецькій інвалідні 2,40 DM., піврічно 4,80 DM.
річна 1,60 DM. -- ПОДІЛЛОКЕ ЧИСЛО 20 рі.
в Англії кількох 8 пен., піврічно 4 шил., річно 8 шил.

ПОДІЛЛОКЕ ЧИСЛО 2 ценса

Передплату надсилати в Німеччині на адресу Адміністрації
в Англії на адресу: Ukrainian Booksellers and Publishers
for “Ukrainian Word”, 49 Linden Gardens, Notting Hill Gate,
London, W.2. На цю ж адресу надсилати передплату з
інших країн (без Німеччини) в рівності з або менше
кількох марок.

РІК II. Ч. 2 (37)
БЛОМБЕРГ 9 СІЧНЯ 1949

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

З Різдвяного Пастирського
Послання Преосвященного
Апостольського Візитатора
українців у Західній Європі
о. д-ра Івана Бучка*)

Всесесному Духовенству й Вір-
ним українцям єдальніцам мир
о Господі й Архієрейське Благо-
словення.

Всесесні Отці, дорогі Браття
ї Сестри!

Зарядження Божого Провидіння
каже нам ще цього року зустрі-
чати Великий Господній Празник
Святого Христового Рождества на
холодні чужині, на виганні, зда-
лека від Рідного Краю, від нашої
люблі Батьківщини — України.
Змущені обставинами страшної
війни покинули ми Рідний Край
і затрималися у гостинних краях
Західної Європи, у яких є прав-
дива свобода совісті, свобода сло-
ва й діяння, а страйуючи сердешні
спочування для нашої недолі з бо-
ку західних народів можемо сво-
бодно організовувати наше держовне,
суспільне й культурне життя. Но-
симо в наших серцях невмирушу-
ту гуза за нашою Батьківщиною,
відчуваємо ще більше прив’язання
до наших вікових християнських
звичаїв і традицій, до нашої мови,
нашої культури, наших змагань за
свободу, тай вічікуюмо кращих
днів, які — сподімося — нарешті
прийдуть, а наше вигнання скін-
читься і ми повернемо знову до
нашої любої Батьківщини. Ми ві-
римо, що вона не пропаде для нас,
вона остане наша. Правдіні —
уряди це речі проминаючі, вони
змінюються, чи то революційним
шляхом, чи під тиском іззовні —
на це маємо безліч доказів з істо-
рії чи би і не давні, яку ми самі
переживали. Ми знаємо, що не мо-
жути привале те, що насильне
і противні людській природі, про-
тивні Божому Законові. Корячись
перед допуском Божим, бо ж іншо
не діється без Божої волі, і кори-
стаючи з гостинності Західно-
Європейських Націй будемо зу-
стрічати велике свято Христового
Рождества на чужині з токівкою
і надією, що Милосердий Господь
зглянеться на наші злідні і на на-
шу тугу і скаже потішити нас тай
надгородти нас за наші терпіння
що ї у цьому житті, даючи нам
змогу оглядати Його прославлення
на нашій Рідній Землі, в завсти-
дження і ганіблю тих, що намага-
лися знищити Його. Царство і за-
кріпіти своє безбожне царство на-
сили над людськими душами.

Усі мої побажання для вас усіх
Всесесні Отці, Дорогі Браття і Сес-
три, складаю на руки нашої Неб с-
ної Ненкі Непорочно Зачатої
Діви Марії з молитвою на устах:
«Под твою милості прибігам Бого-
городице Діво, молітв наших не
презри во скорбіх, но ол бід ізбави
нас єдина чистая і благословенна».

Благодаті і Мир і Благословення
Всемогучого Отця, любові Гос-
пода нашого Ісуса Христа і При-
частя Святого Духа най буде з Ва-
ми всіма, Амінь. † ІЗАН. Епп.

родині, старайтесь паново той звичай впровадити, а благословення Господне особливо спічне на вас. З молитвою на устах ідіть до праці і кінчіть працю, з молитвою за-
сідайте до стола і вставайте гді стола.
Своїх священиків, духовних от-
ців, шануйте і з довірім відно-
сіться до них у всіх справах. А в
пожиттю між собою заховуйте
згоду і любов братні та не затро-
рюйте ще більше вашого побуту на
чужині. Особливо визиваю вас, Мої
Дорогені Браття і Сестри, щоби
ви викоринили з ваших сердец
почування незгоди і ненависті, що
с такою страшною язвою нашого
народу продовж його вікової істо-
рії, а зокрема тепер на скита-
ниці. Ми християни, Христові уч-
еники, а Христос виразно сказав,
що тільки по тому можна буде пі-
знати Христових учнів, якщо будуть
мати любов між собою.

Ми називаемо себе і хочемо бу-
ти добрими християнами. То ж не
забуваймо, що по словам Христо-
вим нема нічого іншого як тільки
любов, по якій можна пізнати, що
ми Христові учні. Нехай же не буде
між нами ненависті, незгоди,
сварів, нехай нас'лучить одна
братня християнська любов, бо ми
діти одної Христової Церкви, до
того що ї діти одної Матері України. Не хочу через те сказати, що
не сміє бути між вами політичних
партій чи груп, які різняться про-
граммою своєї праці і своїми цілими. Цього не забороняє Христова
Церква, жадає тільки, щоби суперництво між партіями чи групами
відбувалося в рамках і без об-
разу Божого Закону про христи-
ліську любов близького.

Усі мої побажання для вас усіх
Всесесні Отці, Дорогі Браття і Сес-
три, складаю на руки нашої Неб с-
ної Ненкі Непорочно Зачатої
Діви Марії з молитвою на устах:
«Под твою милості прибігам Бого-
городице Діво, молітв наших не
презри во скорбіх, но ол бід ізбави
нас єдина чистая і благословенна».

Благодаті і Мир і Благословення
Всемогучого Отця, любові Гос-
пода нашого Ісуса Христа і При-
частя Святого Духа най буде з Ва-
ми всіма, Амінь. † ІЗАН. Епп.

*) З канцелярії Апостольської Ві-
зитаторії Греко-католицької Цер-
кви переслали до нашої Редакції
Пастирський Лист Владики о. д-ра
Бучка. Тому, що гозмір нашого
часопису не дозволяє містити його
в гідному, поміщуюмо з нього
найбільше суттєві місця.

Наслуши, з число «Українського
Слово» вийде 23 січня 1949 року.

З ЛАСКИ БОЖОЇ СМИРЕННИЙ ПОЛІКАРП

Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви,
Голова Собору Єпископів і Священного Синоду Ї.

До Преосвящених Архипастирів, Всесесного Духовенства, Предподобного
Чернецтва і всіх Боголюбивих Вірних

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

Христос рождається — славте!
Христос з небес — зустрічайте!

він під віливом своєї Христової
віри і своєї Рідної Церкви.

Скільки радості духовної, твор-
чості релігійної, скільки тепла і

любові родинної, глибокого сприй-
мання Божого світу, як створення

Божого, — вкладено нашим наро-
дом в одні тільки обяди й звичаї,

що ними рік-річкою славила українська

земля Христа, що від Пречистої

Діви народився! І які сіри

сухі і безрадісні, а часто і стра-
шні наступили в Україні дні, по-

дібні до тих днів, про які пише

в Апокаліпсії святий Апостол і

Євангeliст Іван Богослов (гол. ст. 8), коли «вершини з’явився на

блідому коні, ім’я йому — смерть;

і пекло йшло за ним; і дана була

йому влада над четвертою частиною

землі вивівати мечем і голо-
дом, і смертю, і земними звірями».

Життя під пим наїзником пока-
зало, чим є чоловік без Бога і як

без Бога і Господа Христа занепа-
дає життя, занепадає мораль і

творчість і радість життя, а на-
віть над чисто тваринним життям

Ціна різдвяного
числа 30 рі.

Відмінно

всевладно починає тяготити про-
кляте Боже, що Бог прорік Ім в
раю після їх падіння: «проклита
земля за-для тебе; в печалі й тузі
харчуватимеся з неї» (Біт. 3, 13.)

Любі мої діти, сини і дочки на-
шої рідної Української Автоке-
фальної Православної Церкви!

За рік від останніх Різдвяних
Свят багато з вас розкинуто вже
по білому світі з місць першого
вашого перебування на вигнанні —
на цих «ріках вавилонських» в
Німеччині. І далі іде ваше розсе-
лення... Де б ви не перебува-
ли чи хто єщ в Німеччині, чи інших
zemлях Західної Європи, чи в да-
леких краях Америки, Канади,
Бразилії, Аргентини, Австралії,
Африки — усі об'єднайтесь духом
своїм в Святий Вечір Різдвяної
ночи. Господь даст, що цю радість
християнського єднання відчувають
і брати і сестри наші на Великій
Україні, які ще не схилили своїх
колін перед наїздниками.

Розкинені по світі, пісред ба-
тьох вір і народів, держиться

кріпко, своєї вірі християнської
православної; будуйте, де тільки
можете, свої святині, як будували
їх тут по таборах в Німеччині, ор-
ганізуйте своє церковно-усіцьке
життя. Цим ви збережете себе і
національно, бо у всіх віках Пра-
вославна Церква нашого народу
була для цього силою й кріпостю
не тільки для вічного спасіння, а і в зміливій долі життя земно-
го — історичного.

Усім нам, любі мої діти, шию
свое Архієписирське поздоровлен-
ня з Великим Святом Народжен-
ня Бога-Слова і молю Господа,
щоб Він зберіг вас у вірі батьків
ваших, то послав вам крашу до-
лю і повернув вас на вільнину, не-
залежну Батьківщину.

МИТРОПОЛІТ ПОЛІКА Р

Дано в таборі Ім. Гетьмана
Богдана Хмельницького

в Тайденав в Німеччині року

Божого 1948 в м. Грудні.

В. Новицько

Святковий келих

З традиції батьків і неч
Із днів кремезних і дебеліх
Здіймаю у святковий день
Хмільного тринку повний ювелір

Позбавлені чола людей
По праву всякої дихання
Ми, друзі, масно ачей
Принаймі право на бажання.

Щастя нам, Боже, у боях,
Де попрані Твої святыни
На Святословівих мечах
Принести волю Україні.

І дай розкиданям братам
Нарешті зібраним докупи
У береги Соборний Храм
Під світом отчого Тризуза

Дай по орді крізь падло й пил
На опоганеному долі
Знайти нам залишки мотил
Замучених в страшній неволі.

І дай нам, дай вернуть в тих днях
Із нетриць морду і Сибіру
Хто в пошматованіх тілах
Ше зберегли життя і віру.

Іще маленьке в синь і дим
Бажання буде поза тими: —
Дай жертвам праведним отим
Катів дістать до рук живими.

Bo наше свято їм на страх
У звільненіх містах і селах,
Де будуть райдуги в очах,
Як тринком щастя повний келих.

Усім нашим ВШ. Передплатникам, Читачам і Прихильникам, Дописувачам, Співробітникам і Колекторам шлемо день Христового Різдва і Нового Року ширі побажання щастя, здоров'я, повнення мрій і щасливого повороту до Вільної, Соборної і Щасливої Батьківщини.

**РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
«УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА»**

З нагоди Різдва Христового та Нового 1949 року всім українцям на Батьківщині і в розсіянні поза Рідною Землею сущим, як також всім українським громадським, культурним та добродійним організаціям і установкам найсердечніші побажання складають:

**УЦДК на британську зону Німе-
чини,**

**УДК Вестфалії-Норд-Райну,
УДК Долішньої Саксонії та
УДК Шлезвіг-Гольштайну** з Гамбургом.

**Крайова Управа Української
Салітарно-Харитативної Служби** вітає з Різдвом Христовим та Новим Роком членів УСХС та всіх скитаців і бажає ім веселих Свят, Здоров'я та Щастя.

З червонохрестним привітом!

Крайова Управа СХС в Ганновері.

Крайовий Комітет Спілки Української Молоді на британську зону широ вітає з Різдвом Христовим усіх сумівців та сумівок, розсіяні на всіх континентах світу, батьків, братів і сестер на Батьківщині, все громадянство на еміграції і бажає ім веселих Свят, Здоров'я та Щастя.

Крайовий Комітет СУМ у на британську зону

**Всесесному Духовенству Греко-
Католицької Церкви в британській
зоні Німеччини, Всім Громадським
Установам і Організаціям і всім
Вірним складає широ побажання
Божого Благословення з нагоди
свят Христового Різдва і Нового
Року.**

**о. д-р Ф. Побігушка — прото-
пресвітер.**

Борис Лисянський

У космосу просторах безграниця,
В квілятії грі метих його століт, —
Між хмар ховаючи ясне своє обличчя,
В безодні вічності Земля наша летить.

Містично мерехтять барвистії сузір'я,
Оздоблюючи її незнану темну путь,
І клічут думки в далечині безмір'я,
Й пізнати красу його настрилюв зовут.

Але, дукою квола і недужа,
Сп'яніла гамором своєї метушні,
Лишасяться до клічів тих байдужа
Розбещена юрба земної комашні.

І лице час, і йдуть тисячоліття,
Шукати форм нових мілівієж життя,
А світ людський у бурях лихоліття
Втрачає рештку радощів буття.

Інтриг і підступів брудне, смердюче море
Б'є хвильами у щастя береги . . .

І квітне біль, і квітне лютє горе,
І зойки мук лунають навкруги.

Бездумна людськість в хаосі змагання
Знайшла для себе нещасливий льос . . .

І з усміхом гірким безмірного

страждання

Услід її дивиться зажурений Христос.

**«Комісія Допомоги Українському
Студентству» (КоДУС) іде Прое-
священному Кир Іваноні Бучкові,
обом нашим Церквам, Виконому
Органові УНРади. Програма ІНІУЕ
ГУЦДК, Допомоговим Комітетам
в Америці і Канаді, зокрема ЗУАДК
і Фондові Допомоги Унітіїв Кан-
ади, Броварі-д-ра Смуга, Україн-
ським Високим Школам, Управам
Тaboriv і Культурно-освітнім Ре-
ферентам, Українським Студен-
тським Організаціям і Редакціям
та всім нашим Установам, своїм
Філіям, Представництвам, Делега-
турам і Співробітникам та всьому
нашому жертволовивому Грома-
дництву. щирі та сердечні побажання
всего національного нарайка з при-
водом Різдва Христового і Нового
Року 1949 і дякує від широї душі
за теперішнє незвичайно сердечне
і позитивне ставлення до україн-
ського студентства і праці «Коду-
Су» та за велику підтримку в до-
помоговій і стипендійній акції.**

За «Комісію Допомоги
Українському Студентству»

Д-р Зенона Кузеля — голова

Проф. Т. Волошин — секретар

**Управа Кооперативного Видав-
ництва «Заграва» в Бльомбері-
Ліпші сердечно вітає членів Над-
зірної Ради, всіх членів Коопера-
тиви, а також покупців і колпор-
терів видавництва з свя-
том Народження Христа і Новим
1949 Роком, бажуючи всім здор-
в'я, щастя і здійснення бажань в
Новим Року.**

Управа Кооперативного
Видавництва «Заграва»

Осередок Спілки Української

Осередок Спілки Української

Молоді в м. Ілі — Англія бажає

Редакція «Українського Слова» та

всім сумівцям в Німеччині веселих

свят Різдва Христового та щасли-
вого Нового Року.

Голова КО СУМ Я. Скурський.

Секретар КО СУМ Т. Мороз.

**Високоповажним Співробітни-
кам, Відбірцям і Прихильникам**

бажає Веселих Свят і щасливого

Нового Року. Видавництво

«БІСТРИЦЯ».

Д-р Е. Ю. Педенський.

Бльомберг — Ліпші

**Веселих Свят та щасливого Но-
вого Року всім рідним, односельчанам,
землякам з Улиця над Сионом**

та знайомим з табору Ерель-Мун-

стерляг засилає Середницький.

Українська Книгарня, 188.

Cheetham Hill. Rodd. Manchester 8.

Завдячую своїм клієнтам та прихильникам

Веселих Свят і щасливого

Нового Року. — Середницький.

ОГОЛОШЕННЯ

Оцім подається до загального
рівня, що Богослужіння з присо-
лу надходячих Різдвяних Свят

для українців у в'язниці Верль

буде відправлено в дні 8, I. 1949

року.

При цій нагоді, кожний в'язень

може одержати невеликий святоч-
ний дарунок харчами.

Усіх заинтересованих проситьсь

звернутися за адресу:

Welfare Office, (21a) Rheine/Westf.,

Darmstadt-Kaserne.

— Голос за створення

Далекосхідної

Оборонної Унії

Маючи, мабуть, на думці, як за-
раз по другій світовій війні цілій
ряд назалежних європейських
держав втратив нахабним наїздом
чужинців свою державну суверен-
ність, англійський консервативний
часопис «Дейлі Мейл» пише в
зв'язку з індонезійським питанням
ось що:

«Наша сучасність має коротку
пам'ять, коли з приводу акції в
Індонезії плямує Голландію, нашу
союзницю і приятелку тваром
«злобного напасника». Голландія
хотіла свого часу, коли Англія
скнула з себе відповідальність у
Східній Азії, створити там вільну
Спільноту Народів. В хвилині, коли
західноєвропейські народи
закликають створити спільну оборо-
нну систему, вони втрачають
свою повагу на Далекому Сході і
втрачають ті народи, які ще не до-
зріли до власної самоуправи і ста-
ють після несподіваного «визволен-
ня» жертвою анархії та комунізму.
Комуністичний потоп заливав Китай.
Залишається дуже мало часу

до акції. Тому не час тепер кидати
проблематичні обвинувачення про-
ти тих держав, які ще не змог

Є. Ю. Пеленський

Прайндоевропейські традиції українського Різдва

1
Різдвяна свята — це, без сумніву, найбільше українське християнське свято з цілім багатством гарних християнських обрядів. Однак, поруч численним християнським обрядам збереглися різні поганські, і то не лише такі, що походять із праслов'янських, але і з поодиноких гіллядках націй: в часі прайндоевропейської спільноти народів. Передані предками звичай українці дуже шанують і зберігають.

Як видно із дослідів індоевропейських мов'ї з розкоші, прайндоевропейці були осілими хліборобами, тим їх уся іх обрядовість була типово хліборобська. Вони починали сонце за найвищого бога, що дас життя і силу, за бога житв, добробуту і світла. Крім того, почитали й інші сили природи і померлих предків. Як і в усіх інших первісних народів, іх спосіб думання і світогляду був магічний.

Багато з давніх релігійних обрядів збереглося досить погано, що християнські свята припадали на той самий час, що й поганські, тим їх діякі поганські обряди, що не противились християнській релігії, ввійшли в ці свята.

Найважливіші прайндоевропейські свята були звязані з культом сонця. Вони припадали на найкоротший зимовий день; це — поганський «щедрий вечір» («багата кутя») і новий рік, що припадає на християнські свята Різдва, Нового Року і Йордану. Друге свято припадало на день весняного зрівняння дня з ніччю — весняне свято, коли нації предків топили в річці «зиму». Символічними обрядовими хороводами, веденими колом, вітали вони приход Сонця. Дальше свято припадало на найдовший день у році — це Купало, день оточенням вогнем. Врешті естансія свято припадала на день осіннього зрівняння, коли святкували житва та пам'ять померлих предків і починали час вінчань.

Найбільше з цих свят це Новий Рік — день народження нового божа-сонця, що так живо нагадує народження Божого Дитяти.

2.
Ледве зійшло сонце, а от уже й зйшло. Перша зірка, що з'явилася на небі, вказує, що почалася ніч — чарівна ніч: Сонце, бог світла, бореться з багом темряви. Боротьба триватиме довго, але світло мусить вийти з цієї боротьби переможцем.

Починається новий рік. Який початок, такий буде цілий рік — це є основна думка магічного думання. Цей таємний момент треба заворожити, щоб потім увесь рік приносив він лише добро. Вже цілий день ведуться заполадиві приготування до того. Найважливіша річ при цьому — не вимовити якогось злого слова, бо воно потім напевно сповниться; тому ніхто не назве в цей день у селі на ім'я вояка або відміда, так само, як і отруйну рослину, що слугує для чарування, напр. мак.

Таке велике свято не може обійтися без добрих духів предків. Тому господар вносить у хату невимолочений сін соломи, що його називають «ділом» і що представляє померлих предків-ділів. Господина й уся челядь вітають ліда словами: «Христос раждається». Зовсім так само, як колись говорили: «Сонце родиться». Господар відповідає в імені діда — він же найстарший у роді і найближче стоять до предків.

Діда садовлять на покуті, в кути за столом. Це найпоечніше місце в українській хаті. Йому вручають ложку, і починається свята вечера.

Так, як колись цілий рід разом з невільниками, так і сьогодні сидять за столом усі разом. Нікого не сміє бракувати, щоб і цілий рік усі були разом. Кожний мусить настися досита, щоб і цілий рік не відчавав голову.

С всього доволі, що настися до сина: на столі всі страви, які лише знає український селянин. Во якби якої страви не доставало, під час цього «щедрого», «багаторого» вечора, то й цілий рік не було б лі. Господиня подає одну страву за другою, навіть такі, що їх приготовляють лише влітку, або восени. Всі приважують мусить хоч покушувати кожну страву.

Перша страва — кутя. Кутю роблять з дещо обтовчених з луски горіхів, заправленої месном, маком, горіхами. Це страва і редків, яка походить із тих часів, коли вони ще вміли не тільки молоти, але навіть розтирати збіжжя між двома каменями на крупу, а лише знали оббивати його ломакою від зовнішньої луски. Це обтесене зерно варили іли з месном і овочами. Перший чоловік, що йому впало на думку розтирати збіжжя між каменями на кру-

«УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО»

висить під образами над столом, або нею оперізуєт «діда». На чотирех рогах стола теж заховано під скатертю «гострі» речі: зубці часнику. Тепер уже не може мати злій дух доступу до святкового стола; проти чорної магії забезпечилися.

Всі ці заходи цього вечора і наступного дня, першого дня нового року, мають на меті забезпечити добробут. Добробут для селянинів не значить: збіжжя для нього і паша для худоби. Тому перед вечерею вносять до хати солому і грубим шаром вистелюють нею долівку. На новий рік приходять хлопці, щоб побажати щастя і ходять при цьому господареві збіжжя під ноги. Коли на початку року так багато збіжжя і соломи, що скрізь валяється і ніхто того на вів землі не піднімає, то напевно так зостанеться на цілій рік.

Але це ще не все. Господар берре сокиру й іде до садка, де «замовляє» овочеві дерева, щоб вони не защердили. А як вони не зародять, він грозить, що зрубає їх.

До хати вводять якусь домашню тварину дають їй істи. В цей день треба з усіма домашніми тваринами добре обходитися й уклести з ними «умову», щоб вони цілій рік добре служили господареві. Цієї ночі тварини «говорять» людською мовою. Якщо господар для них недобрий, вони можуть на цього кинути чари. Вимовлене в таку хвидину слово напевно пізніше сповниться.

Марія вчить, що тварина не може бути справжня, її може що-небудь підхоже застути. Таким робом виступають на Свят-вечір, як тварини, люди, найчастіше п'єрабран за козу, цбто за тварину, що її прайндоевропейці найперше освоїли: Її дають страву або грощі, що «умова» укладена. Так само укладають «умову» з різними дикими звірьми, щоб вони в новому році не робили шкоди, а в першу чергу з найнебезпечнішими із звірів — з ведмедем, якого перебраного приводять до хати. В міжчасі господина заходить біля свого господарства. Вона сідає на солому і наслідує кудкудакання курки. Коли під час цього «щедрого вечора» пронесеться по дворі кудкудакання, це найпевніший знак, що кури кудкудакатимуть, це нестимуть багато яєць. Потім бере господина кошик і ходить по хаті, схиляючись час від часу

до землі: вона збирає гриби. Робиться це для того, щоб лізко можна було знайти гриби влітку. Схиляючись господина «заговорює»: «Збираєтися гриби, козарі, маслянки, підлінники». При цьому вона називає юстівні гриби, вважаючи, що, бороня Боже, не назвати якого отруйного гриба, бо тоді ще рік збирала б теж отруйні гриби.

Такі і інші подібні обряди, тією звязані з Різдвяними Святами, збереглися з найдавніших часів до сьогодні завдяки вродженій пошані українського господаря-хлібороба до давніх часів та його предків.

циї «святі» воді, буде дуже багато.

Такі і інші подібні обряди, тією звязані з Різдвяними Святами, збереглися з найдавніших часів до сьогодні завдяки вродженій пошані українського господаря-хлібороба до давніх часів та його предків.

Чеські суди судять

Кореспондент агенції Ройтер повідомляє: Гр. дат. священик Павло Гучко, обвинувачений у вживанні своєї церкви як центру співбагатії — разом із дев'ятьма співбагатіїв — в участі у праці таємної організації — став перед працьким судом.

Чеська поліція заявила, що Племені знайшли в обвинувачених мапах, де були позначені таємні «летовища», на яких мали бутися скінчні бомби. Крім того, в обвинувачених знайшли вказівки значного числа греко-католицьких церковних діячів, новізаних сіткою шпигунською роботи.

Суд доказував, що гр.-католицькі церковні осередки уздовж границі діяли як ланки антикомуністичної організації, яка має свій осередок у Мюнхені.

Політика царя Йосифа Сталіна I

Про характер цієї політики пише швейцарський часопис «Бернер Тагблет»:

Від царя аж до Сталіна йде неперервана ниткою боротьба за опанування Китаю. Комуніст залишається комуністом, стелить до ріжку і служить клюкою російського закордонньої політиці. Царська Росія на межі 19 і 20 століть провела так само здобути Китай, а за ним цілу Азію. Стала вже на вітві твердою ногою в Манджурії. Але це не йшло по лінії інтересів Японії. У цьому змаганні японці перемогли і викинули війська царя Николая II з Китаю геть. Йосиф Сталін I робить це хітре. Він вислав туди військо, але дочував цю роботу виконати китайським комуністами. Іому тепер не перешкодять японці, бо Японія розбито і окупована. Могли б це зробити поодинокі американці, але вони не хочуть і не можуть, бо вважають Європу більш загроженою і це хочуть послаблювати своєю допомогою Європі.

— Ми будемо святкувати! — співала дівчинка.
— «Бог предвічний!... — затягнув хлопчик.

— Андрію! Андрію!

На порозі кімнати стала бабуна. Вона мала заклопотане обличчя.

— Андрію, біжи до татка з цим листом. Кажи, що післанець приніс із сільради.

Це був розпорядок школіного інспектора про параду вчителів, що мала відбутися сьогодні, в 15-й годині. Татко мусів вегайно розпушкати дітей, сідати з мамою на фіру і іхати до міста. Все це сталося так нагло, що не було навіть часу зібрали думок. Дорога до міста була важка, сбоївло, під час морозів, коли на дні лежить кусок металю, найчастіше металеві грощі. Як багато інших обрядів, так і цей — уже незрозумілий для селян сьогодні. Одне з численних поясень, хоч воно йде по лінії магічного думання, каже, що той, хто мистється в

— Діти стояли з бабцею серед подвір'я і мовчали дивилися за воєм, що віддалявся. Коли він зник на закруті дороги, Дзвінка запитала:

— А коли вони повернуться? — Дай Боже, щоб цілі й без лихі пригоди вернулися! — відповіла бабуна, не відповідаючи на запит, — Оне напасть, а во і ще й не Ілі сьогодні нічого, хотіли постити, до вечора...

— Дивіться, дивіться! — крикнув Андрій, показуючи рукою на себе. — Переprавджуєтися Советку через кладку. Відколи вз: в мороз, то вона не ступить туди.

Посміхаючись, дивились, як кладко проходила Сара Абрамова, нова вчителька, названа в селі Советкою, мабуть тому, що походила з Росії. Вузька кладка хідалася за кожним кроком, а вчителька вимахувала руками і балансувала свою високою постатью по довгополому, чоловічому плаці. За хвиллю вона вийшла на подвір'я. Худа, висока жінка в малі окружні шапці, з довгим безкровним обличчям і витрішуватими очима.

— Ну, — сказала вона, — і чого це ви стоїте так? Зажурялися? — Та чого ж зажурялися? — відповідала бабуна, не відповідаючи на запит.

— Дивіться, дивіться! — крикнув Андрій, показуючи рукою на її обличчі малювався перелік.

— А вам не треба було туди? — Чому ні? Мені важко було поїхати, заради докладів. А ще й частувати, — ділого кабану зарізали сьогодні на обід.

— Сьогодні їсти свинину? — скирнула бабуна.

— Ну, чого б то сьогодні не можна було їсти свинини?

— Та чому, можна, — відказала бабуна байдужим голосом, але на її обличчі малювався перелік.

Відчуваючи на собі проникливий погляд Советки, бабуна сказала:

— Мені лише дивно, бо на нарадах досі ніколи не давали обідів.

— А сьогодні даватимуть. Я була б охоче поїхала, звісно, не заради обіду, але я поганіша тут. Сьогодні матимемо антирелігійний мітинг, для молоді, — звернулася вона до Андрія.

— Ні! — крикнула Дзвінка.

Ой? Чому ж то пі? — промовила Советка з робленим здивуванням, але на її устах заграла усмішка вдоволення.

— Та це тому, що її нудно самі сидіти дома, — сказала поспішно бабуна, кидаючи Дзвінці строгий погляд, а Андрій штовхнув її в бік.

— Нудно? То от знаєш малая, як ми зробимо? Після мітингу я прийду до вас, посиджу і розкажу вам про советських дітей, герой революції.

— О, та ви не турбуйтеся, вже вона собі знайде зайнятість, — відказала бабуна, коли Дзвінка мовчала, дивлячись на Советку великими налаштаними очима.

— Оце зараз я піду, а ввечорі зайду до вас.

Вона пішла, а залишені м

Великий віщун Нострадамус

В непевні і тривожні часи, коли багато людей турбуються своїм або своїм близьким майбутнім, радо звертаються до ворожбітів, щоб при їх помочі відкрити хоч трішечки темну завісу майбутнього. Тоді часто вириває прізвище Нострадамуса, що його вважають за найбільшого віщуна нових часів. Про його дивні віщування, що всі, чи майже всі сповнилися, написано багато книжок всіма європейськими мовами. Тут подаємо кілька вісток про нього, взятих зі статті Л. де Герен-Рікара, що була надрукована в журналі «Вісник» (Лівів 1935).

Мішель Нотрдам, що звав себе по-латинські Нострадамус, народився в Сен-Ремі у Франції, помер 1566 р. Він був дівірським астрономом і астрологом, що тоді все йшло впірі, на дворі кн. Катерини Медичі і Карла IX. Його віщування відносяться передусім до Франції і Західної Європи, але з йдеякою ширшою. Вони зібрани в збірнику строф п. н. «Sentences». Не менш цікавий його лист до Генриха II де йде мова про найновіші, як здається, наші часи, отже добре віддалені від XVI ст. Віщування Нострадамуса досить темні і їх, до речі, можна добре зрозуміти щойно тоді, коли заповідена подія словність відкривається. Він говорить символічною мовою, але треба признасти, що заповідає часто події з найточнішими подібностями, а навіть прізвищами і місцевостями. Він, напр., заповів точно смерть короля Генріха II таким словами: «Молодий птах згине пробитий у золотій клітці». Навряд чи король міг догадатися з того, що це він згине під час турніру від того, що його противник пропеє списом його золоту приліблю («клітку») і його голову. Або ледве чи люди XVI ст. могли собі щось уявити, коли Нострадамус говорив про «зализних птахів», що будуть сіяти воєннім. Щойно ми розуміємо ці слова, бо не лише можемо собі цих птахів уявити — ми ж їх бачили і «пережили».

З віщувань про найновіші, наші часи найцікавіші такі. В одній строфі, не позбавленій гумору, випроковував Нострадамус, мабуть, долю Ліги Націй, назвавши її осідок: «З Леманського озера ви-голосуватимуться промови щодні, потім щотижня, потім щомісяця, нарешті щороку, потім замовкнуть, а урядові особи прокленуть подорожні й даремні закони.» (З венесуельського журналу)

Віщування про Гітлера годас на-віть його прізвище і загальну ха-рактеристику війни:

«Від Райну і від Гітлера при-йдут крики, плач на Мальті і Лі-тургійському побережжі!..

Врешті на наш час повинно бути приєднане дальше віщування, по-вітів імовірності про большевиків: «І варварська секта буде вигнана цілковито з Італії Мірмілоном і германцями. Нарешті всі нації будуть від неї визволені!..»

Уже появився з друку маленький кишеньковий

Сторінок 280
5000 слів
українсько-іспанський
словник «сліліпут»

Потрібний кожному — вигідний і корисний. ЦІНА 2.40 НМ.

Чи ви маєте силу волі?

Якщо Ви хочете це визначити, то запитайте себе, чи можете Ви виконати такі речі:

1. Кожного дня вставати в одній і самій годині...

2. Переврати читання книжки чи газети в тому місці, де вона починає бути найбільш цікавою...

3. Відмовити собі сказати якийсь дотеп, який інсувається Вам під час розмови...

4. Бути чесним і мілим супроти того, хто є для Вас несимпатичний...

5. Вміти істи без нарікання страви, яких Ви не любите...

6. Розпаковуючи пакет, розв'язувати спокійно вузол, який слабо затягнений і сам по собі розв'язується...

7. Раз зроблену постанову виконати...

8. Не прохопитися поганим словом, коли Ви в гніві...

Якщо Ви все це зможете виконати, можна Вас вітати. Якщо лише чотири з тих пунктів можете виконати, то у Вас така воля, що її можна розвинути. Напружте свої сили і Вам це вдасться. Коли ж Ви ні одного з цих пунктів не можете виконати, то це виразний знак того, що Ви живете під впливом Ваших настроїв. А якщо, це так, то, не гаючи часу, мусите взяти себе в руки. Починайте з того, щоб вставати кожного дня в якісь одній означенні годині і старайтесь кожного дні хоч чверть годин читати щось поважне.

(З венесуельського журналу)

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Муравлів, що впадається до хати, можна прогнати таким способом: шлях, яким вони ходять, помасти віварам листя томатів або розчином креоліну.

Мишів проганяють з хати таким способом: до дірок і ходів, якими вони користуються, насипати потовченого скла або вкладати шматки, змочені в терпентині.

Пастки на шурпів після кожного ужиття треба добре вимити водою. Насилувати на гачок пригадуй і наставляти пастку треба в рукавичках, бо щурці уникають запаху людських рук.

Воші з голови усувають таким способом: старанно змивають голову нафтою (гасом), деревним оцтом або сабацілевим оцтом. Після цього об'язують голову сильно рушником, хусткою або чистою

ганчіркою і залишають так на одну годину. Після цього промивають голову чистою теплою водою.

Запах цибулі з ножів і рук усувають миттим в холодній (ні в якому разі в теплій!) воді, бо інакше запах стає ще сильніший.

Червів, що точать дерево, проганяють таким способом: у дірки, де сидять черви, впорскують нафту (газ).

ВІДКРИЛИ ВІЛЛЮ ЦЕЗАРІВ

Недалеко дороги Вія Кассія біля Риму натраплено під час розкопів на залишки розкішної віллі цезаря Септіміюса Северуса. У віллі знайдено великої мистецької вартості мозаїки і статуї. При дальніх розкопках відкрито цілу галерею цінних мармурових бластів римських цезарів, з яких 20 збереглись в цілості.

«Знаємо більше про вбивання, віж про життя»

Американський шеф генерального штабу генерал Омор Брідей завжив у своїй промові перед бostonською торговельною палатою: «Найкращий шлях до виграння автомобільної війни — старатися, щоб ніколи діо цієї війни не дійшло. Ми маємо забагато мужів науки і замало богоявільних мужів. Ми збагнули таємницю атома і відвернулись від нагірної проповіді (Христі). Людина блукає сліпа крізь духу темряву, граючись таємцею про життя і смерть. Ми знаємо більше про війну, ніж про мир, більше про вбивання, ніж про життя.

Гра в карти в Мексиці

— Я маю два козирі, — каже один грач.
— А я маю один револьвер, — каже другий грач.
— Значить, ти виграв! — каже перший грач.

Не було чим помирити

Перед мировим суддею в одному місті в штаті Мічіган говорить свідок про бійку між двома рідними братами — про те, як то вони обидва важко побили один одного кріслами і то несподівано, після найлюбішої розмови і після десяті, або й одинадцятій чарки досить міцної горілочки. Суддя дивиться на добре збудованого, кремезногого свідка і, ерозуміла річ, питас його:

— Чому ж ви не старалися їх помирити і допустили до кровопролиття?

— Та не було, — каже свідок, третього крісла.

Посідали

— З яких, — питає, — країв будеть?

— Українці, — відповідаємо, — полтавські.

Як сказали це, а в того чоловіка наче лівий усі трохи настовбурчиває.

— А чим дома займається?

— Куркул ми бувши, — відказує за всіх нас Солоха.

Дивлюся, а в того чоловіка наче вже й правий усі настовбурчиває.

— А що за німців робили?

— Я, — кажу я, — правди добивався. Оцей-о, — на Солоху показую, — старостою був. А кум — при поліції состояв. Аж поки на Німеччину всіх не вигнали.

Глянув я на того чоловіка, а в нього вже обидва вуса, як у ко-та, настовбурчилася.

— А чого, — питає він, — на родину не їде?

— А якого нам біса їхати, — каже Солоха, — як там і досі советська влада сидить!

Як тільки сказав це Солоха — залоптила сова крилами, спалахнуло щось у печі, а чоловік очі присуцьлив і з-за стола помаленьку підводиться. І в хаті сіркою замерділо.

«Еге-ге, — подумав я собі, — та он кому ми колядували!»

Та нахилилося до кума з Солоху та тихенько й на вухо:

— Знаєте, до кого ми попали? До Сталіна!

Як сказав це — схвачується Солоха, а за Солоху — кум, а за кумом — я. Та в двері. Та не потоптимось. Кум мене відштовхує, а я кума — за чуба.

— Чого оте ти за волосся хваташся! — кричить у мене під боком жінка, — І наказані Господні з тобою, як нап'єша!

Аж тут я прокинувся.

— А де ж Сталін? — питаю.

— Та де ж йому бути? У себе в Кремлі.

— А Солоха і кум де?

— Та ю вони ж у себе. Посідали та й пішли.

Перехристився я тричі і зарікся самого пити. Може аж на друге Різдво. З кумом.

САВЕЛІЙ МАХОРКА

Від куті до свяченого яечка, а тоді знову від яечка й до куті у чащі й здоров'я сті років бажають читачам «Українського Словія» на вільний Україні жити, а вогонь погнібти

Савелій Махорка і Гнат Невіральний

МАЛІН ФЕЙТЕОН

Страшна ніч

Одаке мені на Різдво трапилося! Увечері кум панішав з Яковом Солоху. Принесли діцю з обома, в діцю в мене зналися. Поставили її на стіл тає-сес. Щоб і в нас був празник.

Посідали — винили, без поросят. Іще раз винили. Іде раз, А воно ж кріпке-е! А надворі ніч різдвяна. Та хоч зоряна, але піменецька, не кусюча...

Як винили, не пам'ятаю вже по

котрій, Солоха й каже:

— Ходім, панове-молодці, старину згадаємо та поколідуємо по тaborу.

Довго й не зборались.

Як годиться, пішли зразу до пан-отця.

— Дозвольте, пан-отченъку, Бога прославити?

— Милости просимо.

Ну, я — за тенора, Солоха — за баса, а кум — сам по собі. Таке ревіше звали, що пан-отець довго нас і не задержували.

Пішли далі.

Приступили до комендантського бараку.

— Дозвольте, пане коменданті,

Бога прославити?

— Милости просимо.

Я — за тенора, Солоха — за баса, а кум — сам по собі. Таке ревіше звали, що пан комендант довго нас і не задержували.

Пішли далі.

Не знаю вже, де й ходили, де

їх колядували, а омнілися кінець-

кінем у якомусі глухому місці

Жмут думок на порозі нового року

І Про нашу хворобу

Озирнувшись назад на щойно пройдений шлях, мусимо сказати, що час після закінчення другої світової війни українська політична еміграція в значній мірі розтратила, розгубила цілком даремно, коли дивитися на це з погляду інтересів нашої визвольної боротьби.

Замість того, щоб, напруживши свої зусилля, виступити единим фронтом проти окупанта українських земель, замість того, щоб прикладти всіх зусиль до зірвання маски з московського большевизму та до налагодження солідної інформації чужинців про українські справи — українська політична еміграція за ці роки списала колосальну кількість паперу, потратила масу дорогої часу, енергії та матеріальних засобів переважно на те, щоб організовувати взаємоборювання, провадити внутрішню партійну боротьбу, часто-густо некультурну і пристрасну. В цій дикий міжусобний боротьбі не бракувало й таких, що не зупинялися й перед свідомою організацією різних провокацій, перед писанням чужинецькій владі доносів тощо.

Отож, замість взаємної культурної толеранції та об'єднання сил творилося напаки — роздроблення сил, розпавання дикої і шкідливої для нас самих внутрішньої міжпартійної ворожечній розбрату. При чому використано тут усе: і наявність нормальних соціально-політичних світоглядових розходжень, і наявність територіально-будгованих різниць у характері різних груп нашої людності, що виховалася й вироста під різними державними режимами, і наявність принадлежності до різних віровізнань...

Замість розумного, обґрунтованого й плянованого інформування чужого світу про українські справи та іро-дійсне становище на Україні, замість демонстрування перед чужим світом найкращих своїх і свого народу якостей — відбулася шкідлива й ганебна дикредитація себе й свого народу перед чужинцями в спосіб виявлення перед ними своїх (згадані попередні) «доворотних якостей, і то якостей не притаманних усім, всьому українському народові, а притаманних лише деяким одиницям, чи деяким групам».

2. Ознаки видужування

Та, на щастя, ця хвороба зменшується, слабнє і здорові сили укр-айнської політичної еміграції починають потроху брати гору. Доказом цього є появя УНРади, що символ об'єднання сил її української політичної еміграції. І не дурно вся розгораша по світу здорові морально і політично українська еміграція з радістю відзначила це позитивне явище нашого політичного життя. Більш того, появу УНРади, як явище по-зитивне, відзначили й безсторонні чужинці.

Ми не є прихильниками думки, що всі люди, обов'язково мають однаково думати, бо це є цілковита дурниця, видумана прибічниками монопартійності й тоталітарної системи для підтримання й від-правдання обстоюваної чи вже створеної ними системи. Цього «однакового» думання ніде ніколи не було й не буде. Але кожен громадянин, маючи свою власну думку і, навіть, бувши в опозиції — мусить бути ще й культурним, адже ми живемо в ХХ столітті і чванимо свою «європейськість! Треба вміти підпорядкувати свої власні, групові чи партійні інтереси загальногромадським, загальнонаціональним. Треба вміти логічно мислити і мати здорову думку. А якщо не маєш всього цього, то чого пхатися наперед? Чого брати на себе роль провідника і вчителя? Адже лайка і бруд ніколи не будуть доказами правдивості обстоюваної думки. А інсінуація — ще менше. Вони доводили й доводять лише одно: «екультурність та розумову безсилість автора. А бувши висловлені перед чужими людьми — ганьблить цілу націю, принижують її в очах чужинців.

«Та не зважаючи на ці хоробливі деструктивні явища в нашому емігрантському житті, УНРада змінилась і починає вже більш менш гідно виступати перед широким світом на захист поготпадних ворогом прав українського народу. Але не забуваймо, що від нас самих, від нашого до неї ставлення, від нашої жертвеності залижити розгортання її праці. Вона, ця праця, буде або широка і прinesе значну користь нашій загальнонаціональній визвольній боротьбі, коли ми підірем саму УНРаду всіма своїми силами, або лишиється безсилою, малопомітною, коли ми не приділимо своєму політичному центрові достатньої уваги.

3. Мобілізуємо засоби боротьби.

Позитивним явищем нашого політичного життя за останнє півріччя є спроба проведення мобілізації засобів для боротьби з окупантами наших земель. До такої мобілізації належить між іншими збирання й докumentaційне оформлення матеріалів, які сідчать про руїни цього «господарювання», окунанням в Україні. Збіральні це розпочате було на заклик Івана Багряного у з'язку з наступним процесом В. Кравченка в Парижі. Навіть тоді невеликий матеріал, що його зібрано й отаряльно засвідчено, становить для нас, для українців, незвичайно важливий доказовий матеріал. Він творить на збору для боротьби з окупантами.

Отже, звернімо на це свою увагу! Використовуймо момент, поки ще живі свідки того, що діялося на Україні, поки ще свіжа у них пам'ять, і, нарешті, поки всі вони не розлізлися по всіх усюдах широкої земної поверхні! Збіральні та засвідчимо (у нотаріусів, у судах тощо) факти, ствердженні підписами, які показують, як окупанти (ти чи дико грабували й висизкували грацію українського народу, як вони поборювали його культуру, як гнітили народ, як знушили над ним, як націлили його матеріалів!

Й культурні цінності, як здійснюювали фізичне народобивство.

Особливо ж звернімо увагу на збирання таких фактів:

1. Нашингтон української людності: мордом, роствірами, гвалтуванням, масовими засланнями, розвитком родин, голодом, створеним у спосіб примусового відібрания харчових продуктів, виснажувальною практикою, створенням антисанітарних умов життя в'язнів на робітці роботи тощо.

2.) Нашингтон міст, сіл, хуторів; низки матеріальних цінностей, культурних підробок (бібліотек, музеїв, пам'яток мистецтва й старовини тощо); низки економічних, культурних та інших українських громадських організацій.

3.) Нашингтон міст, сіл, хуторів; низки матеріальних цінностей, культурних підробок (бібліотек, музеїв, пам'яток мистецтва й старовини тощо); низки економічних, культурних та інших українських громадських організацій.

Описи усіх цих фактів треба робити досконало, підправивши їх, що підійде.

Описи усіх цих фактів треба робити досконало, підправивши їх, що підійде.

(Закінч. на стор. 6-й)

Небезпечні вогнища минулого року

Рік, який щойно минув, характеризувався своїми далекосяглими подіями і рішеннями. Широкозаскорбний пропагандив, підтриманий і військовий наступ імперіалістичної Москви та її слуханнями п'яти колон у різних державах світу допrowadив до противрізня зачумлених псевдокомунистичних широких шарів суспільства в багатьох державах, позбавив остаточно надій на мирне співживіття з диктаторсько-тоталістичним та терористичним режимом у Москві і змусив миролюбні уряди Західної України та відновив воєнні обстановки. А вже вони поборювали його культуру, як гнітили народ, як знушили над ним, як націлили його матеріалів!

Удар, плянований на близкавичний успіх, скінчився ганьбою для Москви, яка не вагається для своїх імперіалістичних цілей у мирному часі брати чотирильйонове місто голодом.

В наслідок величезного зусилля в розбудові «повітряного мосту», який засвідчив про потугу повітряних сил Західної України та військової пропаганди, позбавив остаточно надій на мирне співживіття з диктаторсько-тоталістичним та терористичним режимом у Москві і змусив миролюбні уряди Західної України та відновив воєнні обстановки. А вже вони поборювали його культуру, як гнітили народ, як знушили над ним, як націлили його матеріалів!

Перш за все збудився інстинкт самозбереження в наймогутнішій державі світу — США, яка залишила політику безнастаних уступок СССР, а стала на засаді принципу «північній мосту», що підтримав її ідею свободи народів і людей. Не буде жадної міжнародної конференції, на якій не заважила б так чи інакша воля цієї потуги. Під її протисканським змінами змінився характер їх продукції, що лише тому, що в цій справі ще немає однодушності. Французька преса поздоровляє свого міністра закордонних справ Шумана з таким вислідом і стверджує, що Америку і Англію у великій мірі переконані націоналістичні демонстрації німців і не менш націоналістичні і прозоро висловлені протести німецьких політів і партій. Тому Америка і Англія відкинули свій перший плян передачі Рурчини в руки німців.

До цих голосів французької преси треба додати, що французька політика останнім часом також різко змінилася і не дасе себе випередити німцям у творенні оборонного валу проти агресії зі Сходу. А саме німці в цій справі завели.

В американських дипломатичних колах допускається можливість зміни в деяких постановах про Рурчину, особливо перед ратифікуванням їх американським сенатом, коли такі зміни виявляться потрібними. Американська радиця агенції «Голос Америки» зазначає, що Рурчина залишається частиною Німеччини і її майбутнім дипломатичним корпусом, усією зміниючи характер їх продукції.

В американських дипломатичних колах допускається можливість зміни в деяких постановах про Рурчину, особливо перед ратифікуванням їх американським сенатом, коли такі зміни виявляться потрібними. Американська радиця агенції «Голос Америки» зазначає, що Рурчина залишається частиною Німеччини і її майбутнім дипломатичним корпусом, усією зміниючи характер їх продукції.

Представник британської окупантів відповів: «Як уже обидва держави були на добром підпитку, то якому був, увесь закордонний дипломатичний корпус, усією зміниючи характер їх продукції.

Дальшим запальним пунктом була Індія, що лежить теж на шляху советської експансії в Азії, у напрямі Індійського океану. Тут совети розраховують на розбудження індійського націоналізму, що прагне визволитися ззовсім з-під англійської опіки, і на клясові та релігійно-культурні різниці в краю.

Вся советська дипломатична діяльність спрямована на те, щоб вилучити Індію з Британської Спільноти народів, підсилити революційну діяльність в Південній Азії, а індійські землі відібрати від Британії.

Дальшим запальним пунктом була Індія, що лежить теж на шляху советської експансії в Азії, у напрямі Індійського океану. Тут совети розраховують на розбудження індійського націоналізму, що прагне визволитися ззовсім з-під англійської опіки, і на клясові та релігійно-культурні різниці в краю.

Вся советська дипломатична діяльність спрямована на те, щоб вилучити Індію з Британської Спільноти народів, підсилити революційну діяльність в Південній Азії, а індійські землі відібрати від Британії.

Дальшим запальним пунктом була Індія, що лежить теж на шляху советської експансії в Азії, у напрямі Індійського океану. Тут совети розраховують на розбудження індійського націоналізму, що прагне визволитися ззовсім з-під англійської опіки, і на клясові та релігійно-культурні різниці в краю.

Вся советська дипломатична діяльність спрямована на те, щоб вилучити Індію з Британської Спільноти народів, підсилити революційну діяльність в Південній Азії, а індійські землі відібрати від Британії.

Дальшим запальним пунктом була Індія, що лежить теж на шляху советської експансії в Азії, у напрямі Індійського океану. Тут совети розраховують на розбудження індійського націоналізму, що прагне визволитися ззовсім з-під англійської опіки, і на клясові та релігійно-культурні різниці в краю.

Лінійського уряду, мовляв, це усе робиться в інтересі миру, проти хаосу і комунізму, не допоможе. Оце — дальший запальним пунктом, що ширить недовір'я до Західу і його клічів.

Нарешті коло небезпечних вогнів замикається хором велетнем на Далекому Сході — Китаєм. На цьому терені кипить уже понад пів століття. Не можуть стояти на власних ногах, національний уряд Китаю спирається на американські діяльності і буджує проти себе невідомість кількасотмільйонові макітів китайських нуждів, селян і «кулі». Як приятів цих останніх виступає советська Росія. яка використовує момент, щоб китайсь-

кими руками присиднати Китай до своєї імперії. Захід сподівається, що в безпосередній зустрічі з російським імперіалізмом комуністичний Китай скоро зоріється у властивих цілях Росії і піде власними незалежними шляхами, при чому допоможе йому популярний тепер у Китаї кліч «геть чужинців», а до таких будуть зарадовані також і росіяни. Вкінці в останнім часі китайська комуністична військова верхівка наказала своїм військам охороняти життя і майно чужинців, а до чужинців відійшла відозу, щоб вони залишилися на своїх місцях і продовжували працювати у своїх підприємствах.

ТИЖНЕВИЙ ОГЛЯД ПОДІЙ

Становище світової преси і німців до Рурського статуту

ЩО ПИШУТЬ І ГОВОРЯТЬ

Справа Індонезії на Раді Безпеки ОН

В голландському уряді була в справі наступу на Індонезію однодушність до часу, аж справа опинилася на порядку нарад надзвичайного засідання Ради Безпеки ОН, яка зажадала від голландців і індонезійців припинення ворсних дій. Тоді соціалістичні члени голландського уряду настоювали на тому, що Голландія не повинна надмовляти авторитет ОН і не повинна відмовлятися виконати діоручення. Рада Безпеки, інші члени уряду були за закінченням «поліційної акції» і тому були за спровокуванням справи.

В дійності справа мається так, що голландські війська зайняли всі важливі шляхи і міста в Індонезії, а республіканська армія відступила в гори. В голландському ворсні

Роздвоєний Берлін

Від часу, коли советський комендант Берліну виможливив наради спільноти альянтської Командатури, існують у Берліні дві комендатури, дві поліції, два магістрати, два обербургерахмайстри, два Берліни: Совет-Місто і Західний Берлін. Є також два президенти поліції, і один одного називає нелегальним. Західний президент поліції призначений магістратом, що його вибрали берлінці, отже за ним право, другий — ховається за спиною ловетів і тому ніякого права не візнає. Шо котрий з них зарядить для цілого Берліну, другий скасує. Є поліція, що має за собою народ, бо діє з уповноваження легально вибраного магістрату. Це — поліція західних секторів Берліну. І є поліція східного сектору Берліну, що має проти себе населення Берліну, і тому її називають «народною поліцією» (фольксполіція). Отже, по-советських брехлива назва.

Є дві валюти. Західня, за яку всі хапаються, і східня, яка ходить, бо мусить, але ходити не хоче. У західних секторах Берліну можна мати в кишенні обидві валюти, в східному секторі йде до тюрмі той, у кого знайдуть західну валюту. Але в східному секторі на хабаря в східних марках дивляться.

(Закінчення з стор. 5)

Даючи свідчення про той чи інший факт, треба обов'язково точно зазначати також, за яких обставин, де, коли і з ким трапилося, називати прізвища урядовців-виконавців тощо, прізвища замучених, забитих і т. д. Не можна, наприклад, писати так, як от нещодавно написано було в газеті: «У колгоспі Б. на Кильціні... Треба точно зазначати назви, а не ховати їх за скорочення, бо цим самим твердження втрачає доказовість».

Опис важливих фактів має бути стверджений підписом свідка, аще краще — багатьох свідків, а правдивість підписів має бути стверджена нотарем, судом тощо, а в крайньому разі — таборовою управою чи якоюсь громадською організацією. Але найкраще нотарем.

Надсилали ці матеріали треба чи то до УНРади, чи до українських Музеїв-Архівів.

Організація цієї справи негайно мусить залишити наша старша інтелігенція та студентство. Це їхній громадський обов'язок. Якщо вони цього не виконають, то цим самим доведуть свою цілковиту політичну нездібність і порожнечу. Отже, створюючи місцеві гуртки для організації й проведення цієї важливої акції. Ми втратили можливість користуватися з архівів та документами, що були на Батьківщині. Творимо ж тепер нову базу, потрібну для нашої визвольної боротьби та історичної науки.

4. Виступаємо перед широким світом.

Ось передо мною дві книжки: 1. Ігор Бутенко — «Что должен знать каждый об украинцах — К единству русского народа», Мюнхен, 1948 і 2. Кн. А. М. Волконский — «Историческая правда и украинофильская пропаганда», Мюнхен, Іздательство «Время», 1947.

Якщо перша (Бутенка) значно менша розміром і цілком по халтурному складена книжка має своїм завданням вносити замут в голови малосвідомих і темних наших земляків (а іх ще вистачає!), то друга (Волконського), яка, до речі, вийшла всею другим виданням, пробує оперуючи зовнішньо-науковою методологією довести абсурдність усіх українських домагань на самостійніє існування, бо, мовляв, українського народу немає, не було й не буде. Ця друга книжка розрахована не тільки на пропаганду серед «своїх», а й на пропаганду серед чужинців. З передмовою до цієї книжки ми дізнаємося, що вона надрукована була, крім російської мови, ще й мовами французькою та англійською.

му справозданні згадується про те, що по стороні республіканської армії боряться японські вояки. Узято в полон також 25 німців і двох австрійців, які туди попали по розгромі німецької морської флоту.

Рада Безпеки зажадала від Голландії, щоб вона спонукала команду своєї армії звільнити з полону президента Індонезії і його уряд продовж 24 годин. Голландський делегат відмовився дати Раді Безпеки висловлення, чи все те вже погоджене. Голландія думас, що справа вільме для неї корисний оборот. А це тому, що Рада Безпеки не сквила гострого становища ССР і України, щоб примусити Голландію повернутися на її вихідні позиції.

КОРОТКО

— Стаканов переслав німецько-му Стаканову, що звуться Ганнеке, свої побажання з нагоди його першості в праці. Советський Стаканов бажає, щоб цей успіх вийшов на здоров'я всьому німецько-му працюючому народові.

— Часопис советського військового управління в советській зоні Німеччини «Тегліхе Рундшав» висловився проти прогресивної заробітньої платні, що викликало велике збентеження серед німецько-го робітництва. Кілька місяців велася в пресі і на зібраннях широка пропаганда за таку платню. Тепер з урядового советського становища визнано цей курс за фальшивий. Советське військове управління визнає продукційні норми на підприємствах за дуже низькі, доказом чого можуть бути активісти стакановського руху на зразок Ганнеке.

— До «повітряного мосту» залучено вантажні літаки, які можуть перевозити до Берліну по 20 тонн вантажу кожний.

— 6.000 тонн вантажу перевезено літаками минулого тижня за один день до Берліну. Від часу застуання «повітряного мосту» це вже сьомий раз перевезено такий великий вантаж за одну дінну.

— Американський посол у Москві Бедель Сміт заявив, що російський нарід не поінформовани про блокаду Берліну і про існування «повітряного мосту». Він висі прохання на руки президента Трумена, щоб його звільнили з його становища, на якому він був більше як три роки. Так само говорять, що англійський посол Петерсон має піти на демісію з причин похилого віку. На його місце має прийти якийсь молодий англійський дипломат.

— Американське військове управління в Німеччині пожертувало пів мільйона доларів, щоб дати можливість 500 молодим німцям відбудти наукову подорож до США.

— Варшавський уряд розбудовує сім сильних радіовисилень для наявання «Голосу Польщі» на коротких хвильах по цілому світу.

— Замов Дорри у Голландії, що якіму після першої світової війни жив колишній німецький кайзер Вільгельм II, які вороже майно, перейшов у власність Голландії. Це майно оцінене в 2 мільйони голландських гульденів.

— Секретар трьох з черги президентів Чехословаччини, а саме Т. Масарика, А. Гахи і недавно померлого президента Бенеша, Франтішека Скаврана, заарештований чеською владою. Останнім часом він, на прохання вдови президента Бенеша, порядкував його спадщину, в тому числі наукову і публічну.

— Абесінія жадає від Італії видачу двох колишніх італійських маршалів, яких вважає за воєнних злочинців з часів італійсько-абесінської війни. У цій справі вона звернулася до США, Англії, ССР і Франції. Італія не бере цього жадання поважно, назначаючи, що справа воєнних злочинців стосується тільки випадків з часу другої світової війни.

— Румунський уряд подав до відома, що не визнає різдвяні дні за святкові. Так само не визнає він за свято день Нового Року. Цьому рішенню румунського уряду передувала резолюція румунських профспілок «проти занадто великої кількості свят» (АП).

— Нова Зеландія, як стверджує англійський науковець Сір Тіззард, не продукує тепер більше, ніж 10 років тому.

Скавтмастар

МИХАЙЛО ІВАНЕНКО

Член Головної Пластової Ради, Комендант Уладу Пластунів Сєнійорів, Голова Обласної Пластової Старшини в Регенсбурзі, Голова Міжнародної Скавтової Ради в Регенсбурзі, довголітній пластовий провідник і виховник, приятель і опікун пластових новаків, помер після тяжкої і довгої недуги, прийнявши Найовітішу Тайну дня 25 листопада 1948 р. Йому було 68 років. Похорони відбулися дня 27 листопада в каплиці католицького шпиталя в Регенсбурзі. Там же прошли пластові частини свого довголітнього Провідника. У похороні масово участь взяло ціле українське громадянство Регенсбургу і околиці.

Головна Пластова Старшина пояснила до відома, що кошти похоронів покрилися Таборовою Радою й Управою оселі та Видавничою Спілкою «Українське Слово», за що висловлює згаданім організаціям спеціальну подяку і призначення.

Ше одна могила на скітальці, в холоднім краю, на чужинці.

ВІЧНА ЙОМОУ ПАМ'ЯТЬ!

Вже вийшла з друку

Диявол погноблений (Іду сам)

Остапа Павлова — Візборського

з 5-ма ілюстраціями в тексті артиста-маліяра Арнадія Равлюка
Сторін 128

Ціна 2.40 кр.
Замовляти у В-ві «ЗАГРАВА», Бльомберг/Ліште, Ноєнштр. 50

Президент Трумен про можливість порозуміння

В останній своїй промові Трумен висловився, що ССР не дотримався однієї укладеної в Ялті 1 Потсдамі умови. Президент додав до цього: «Наш великий союзник має таке зрозуміння моралі, яке є зовсім неморальним. Але є в ССР політики, які намагаються дійти до порозуміння з США».

Президент не назвав прізвищ цих політиків. Він лише заявив, що в наступних роках він буде старатися дійти до порозуміння з ССР.

До цієї заяви президента Трумена англійський часопис «Стейр» пише:

«Ідеється в цьому випадку лише про перший офіційний натяк на кінцеві висновки, що їх зробили американські і англійські делегати під час московських переговорів. «Надумку часопису, що в колишній посол у Лондоні Майський, попередній міністер закордонних справ Літвінов, а також маршал Жуков і Соколовський,

заявляє, що вона уповноважена заперечити вигадки, брехні і наскріпки американського міністра Рогеля. «Це не вперше, гратиться, — заявляє ТАСС, — що американська таємна розвідка впроваджує американський уряд в оману своїми безглуздими інформаціями».

Московське радіо заперечило відсутність американського міністра Рогеля відповідної відповіді на запити про перший офіційний натяк на кінцеві висновки, що їх зробили американські і англійські делегати під час московських переговорів. Співробітники ССР відповіли, що вони уповноважені зробити відповідь на запити про перший офіційний натяк на кінцеві висновки, що їх зробили американські і англійські делегати під час московських переговорів.

— 28 грудня мин. року відбувся в Ганновері 3-й з'їзд Українського Студентського Представництва англійської зони (УСПАЗ). Ця центральна студентська організація об'єднує в собі всі українські студенські громади, що існують на території англійської зони. На з'їзд прибули представники майже всіх українських студенських громад та численні запрошені гости українських центральних установ, як УЦДК (Бльомберг), УДК (Ганновер), СХС, Пласт, СУМ, Католицький Харитас, КодУС, Представник греко-католицької церкви на англійській зоні, Представник ЦСУСУ (централі Українського студінга на еміграції), а також комендант табору ім. Лисенка, голова таборової управи та представник «Українського Слова».

З'їзд відкрив урядуючий голова УСПАЗу д-р Р. Романович і передав опілля пріорів вибраному з'їздом, предсвідомів д-рові Воробієві. З'їзд ухвалив порядок дня, зложений з 19 точок, з яких найажливіші такі: слово запрошених гостей, реферат на тему «300-ліття доби Богдана Хмельницького» д-ра О. Пріцака (Геттінген), звіт представників поодиноких українських студенських громад, звіт профспілок «проти занадто великої кількості свят». А далі — чому заломилася Хмельницьчина та перетворилася у велику руйну і чому заломились наші Визвольні змагання і теж, закінчились великою руйною. Слід підкреслити відвагу, енергію і темперамент, з яким молодий учений боронив свої непопулярні для сучасного слухача, але дуже інтересні теми і твердження.

З'їзд подав картину життя українських студенських громад і їхніх членів,